

[Gert Petersen.]

tænke mig at spørge udenrigsministeren, om det ikke var værd at overveje — stærkere vil jeg ikke sige det — at Danmark, eventuelt sammen med andre nordiske lande, tog skridt til en anerkendelse af Biafra, ligesom en række afrikanske lande, jeg tror det er fire eller fem, har gjort det. Det er noget andet end at rejse sagen i Sikkerhedsrådet; det har de pågældende afrikanske lande ikke gjort, men de har anerkendt Biafra, som man nok må sige har bevist sin eksistensberettigelse. Jeg vil godt høre, om det var noget, regeringen kunne overveje, eventuelt sammen med andre nordiske lande.

Til sidst: der er, som jeg sagde, stadig væk uenighed om NATO-spørgsmålet inden for oppositionen i dette folketing, men jeg synes, at man hos socialdemokratiet sporer en langt større vilje end hos regeringspartierne til at sætte sig ud over denne næsten blinde bloksolidaritet. Man vil dog i hvert fald prøve, om NATO kan bruges som et afspændingsinstrument. Jeg tror meget, meget lidt på den sag. Jeg har ikke tillid dertil. Men naturligvis, vil man prøve, så vil jeg da ikke afholde nogen fra at gøre det, og derfor stemte vi for forslaget om, at våbenleverancerne til Portugal og Grækenland fra NATO-lande skulle tages op i NATO-rådet og søges hindret dér. Det ville efter min mening være et forsøg på at bruge NATO som et instrument for demokrati og for afspænding. Jeg vil gerne høre, da man stillede sig afvisende dertil fra regeringspartierne side: hvordan forestiller regeringspartierne sig NATO brugt som afspændingsinstrument? Det tales der jo så umådelig meget om; jeg har ikke hidtil set noget som helst konkret om det.

Især må jeg stille spørgsmålet til det radikale venstre, og det er ikke af partipolitiske grunde, det er ikke for altid at være ude efter det radikale venstre; det er helt oprigtigt, fordi jeg mener, at der i denne sal burde være et reelt flertal for en aktivere udenrigspolitik end den, der føres, for en udenrigspolitik, der i langt højere grad satte ind på at udbedre alle de skader, der ligger tilbage efter den anden verdenskrig, og overvinde de spændinger, som verden lider under i dag, en politik, som jeg er helt sikker på at venstre og de konservative ikke kan

tilslutte sig — i hvert fald kun efter megen nølen og tøven — og der vil være medlemmer iblandt, der ikke vil kunne tilslutte sig den, men som jeg er lige så sikker på at det radikale venstre vil kunne tilslutte sig. Derfor spørger vi hele tiden til det radikale venstre, derfor beklager vi helt oprigtigt den udvikling, som er sket, og håber, at en vending er mulig.

Grünbaum: Vi havde ikke tænkt os, at vi i dag skulle diskutere udskrivningslov, men efter det, der har været fremme i pressen i dag, og ikke mindst efter det, den radikale ordfører, hr. Niels Helveg Petersen, lagde op til med sine stærke udfald imod socialdemokratiet på dette grundlag omkring udskrivningsloven, så er det vel naturligt, at vi også tager nogen debat om dette spørgsmål her i dag.

Det er blevet sagt, at socialdemokratiet prøver på at skabe en katastrofestemning omkring skatteudskrivningen. Det er i hvert fald ikke vores hensigt. Vi har aldrig haft andet ønske end at få en saglig debat, og så saglig som overhovedet muligt, omkring hele det spørgsmål. Det har desværre ikke været muligt for os at få denne saglige debat, og det, hr. Niels Helveg Petersen sagde her i dag, som delvis var en gentagelse af det, han sagde forleden, viser jo, at selv ordføreren for det radikale venstre endnu ikke har forstået, hvad det socialdemokratiske forslag går ud på, når han her igen siger, at vi ikke vil være med til at dække de udgifter, der er i forbindelse med kildeskatten, ved gennemførelse af sameskatningen, ved højere lønmodtagerfradrag, ved sociale pensioner, ved børnetilskud osv. Det er jo fuldstændig forkert. Hvad skal det tjene til at stå her i folketinget og sige sådan noget, og hvad skal det tjene til at forsøge at give befolkningen det indtryk, at socialdemokratiet ikke vil være med til at dække disse udgifter, når det er aldeles forkert, og når det har været gennemdrøftet i udvalget, således at der skulle være fuld klarhed over det?

Der er kommet et budget fra finansministeriet for 1969-70 og 1970-71, og vi har ikke angrebet et eneste punkt af de udgifter, der er opført på dette budget, ikke engang de udgifter, som vi finder kritisable, som jeg redegjorde for forleden dag, på grund af